

Štěně 5

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXIII leden 2008

Štěňátko štěká: haf, haf, haf, haf

Štěkám vám hodně síly, štěstí a úspěchů do nového roku 2008!!!

Haf, haf, haf, haf

A taky štěkám vše nejlepší k narozkám Míšovi, Ádovi a Ládě!

Haf, haf, haf, haf

18. ledna bude první letošní čaj. Vrheme se na bedýnky, nové postele, prodloužení postýlek, které už nestačí a na cokoli dalšího, co budete chtít. Třeba párfleš? Nebo dodělat notýsek?

Haf, haf, haf, haf

5. února bude mistrovství v uzlování, tak protáhněte svoje prstíky, namažte svoje uzlovačky a... važte!

Haf, haf, haf, haf

Co budeme dělat v lednu a únoru?

- 8. 1. schůzka (16:30 -19:00)
- 15. 1. družinovsky
- 18. 1. čaj (16:00-19:00)
- 19. 1. bruslení (asi 9:00-13:30)
- 22. 1. schůzka (16:30-19:00)
- 29. 1. družinovsky

- 5. 2. schůzka (16:30-19:00)
- mistrovství v uzlování
- 8-10. 2. zimní výprava na sníh
- 12. 2. družinovsky
- 19. 2. schůzka (16:30-19:00)
- 26. 2. družinovsky

Další výpravy v roce 2008

- 8. 3. výroční výprava - 30 let
- 20. - 24. 3. velikonoční táboření

Vánoční výprava do Šiškovic

Hned na začátku na nás čekalo v Šiškovicích překvapení. Háňa. A topila v chalupě!! Místo -3°C tam tedy bylo něco kolem 12°C !

Večer jsme dostali za úkol napsat příběh o svatém s těmito třemi slovy: Bůh, kříž a Vánoce. Pomeranč se s tím popral takto:

Váňa, náš bůh, nám dělal instruktáž, jak zhasnout petrolejku. Pátá hlídka se jí totiž snažila sfouknout, ale popálila se. Z toho jsme měli první Vánoce v roce. Už 10. července! Váňa řekl vše do detailu a stal se zázrak. „Funguje to!” vykřikl Bobr. Pak jednou, když ji Váňa zhasínal, vzplanul. Na jeho hrob jsme dali kříž. Pak jsme ho prohlásili svatým Váňou.

Pak nám přečetla Zeliho příběh Háňa a my jsme nakonec šli na hřbitov osvobodit jednu zbloudilou duši.

Druhý den dopoledne jsme šli na procházku najít větve na spirálu a náš vánoční stromeček.

Potkali jsme dva velice milé lesáky, kteří se nám nabídli, že nám stromeček v lese najdou a uříznou, ale to jsme odmítli, jelikož jsme nechtěli nic řezat. Nakonec to dopadlo tak, že stromeček v lese pro nás nebyl, ale udělali jsme si ho z větví. Vypadal lehce tropicky. Odpoledne přijeli Tom, Váňa a Pepanda a bohužel nás opustila Háňa.

Večer byl zcela vánoční – koledy, hry, spirála a dárečky... moc pěkné.

A nastal den odjezdu. Den úklidu, den loučení s chaloupkou. Letos jsme všechno krásně uklidili, ostatně jako každý rok, zapsali do tamější kroniky, udělali pápá a odešli na vlak domů.

Expedice Kyrgyzstán-Čína, díl 4.

Jak jsme přešli hranice do Číny? No, začnu ještě na cestě kamazem v Kyrgyzstánu. Jsme asi 15 km od hranice, je půl dvanácté (půlnoci) a na silnici stojí závora s budkou, ze které vyběhne 18-ti letý mladík s kalašnikovem (fakt velký kulomet) na zádech a žádá „pasporta, jest?“ Jdeme za ním do budky, zapíše si nás, usměje se a jedeme dál. A pozor změna, odtud na hranice vede asfaltka. Přespíme v Irkeš-Tamu na korbě náklad'áku a brzy ráno jdeme na celnici. Staví nás druhá kontrola, podívá se do pasu, dobrý, dál... takhle to bylo asi 3x než jsme se dostali do budovy, kde jsem si pokecal o českých poměrech s fajn doktorem, který si mne zapsal do sešitku a zeptal se, zda se cítím zdravý a silný. Zamlčel jsem žaludeční potíže a vydal se k okénku pro razítko. Pak z budovy a asi po dalších 4 prolístování v pasech nás celníci posadili do jiného náklad'áčku, který nás po průjezdu poslední závorou dovezl na první část Čínské kontroly. Čína, to je jiná. V cestě stojí nehybně uniformovaný mladík a mává občas vlaječkou jako semafor. Horší to bylo

s jedním tlustým Číňanem s mnoha frčkami na ramenou, co po nás chtěl prachy za jejich taxi do budovy celnice. Nakonec po dohadách jsme mu dali pár zbylých kyrgyzských a jelo s námi za levno i několik Amíků, hodil nás prostě do jednoho pytle.

Na celnici to už bylo jiné, hezky se na nás usmáli, pomohli nám vyplnit imigrační a zdravotní kartu (u té zdravotní jsem musel zaškrtnout, že jsem nepřišel do styku s volně žijícími ptáky :D). Po zdlouhavém přepisování našich jmen do čínského PC čínštinou nám zrentgenovali batoh a byli jsme v Čínské lidové republice. Minikvíz: jaké pozadí mají fotky důstojníků na nástěnce? Odpovědí mi sdělte ;).

Venku si sjednáme taxi do 350km vzdáleného města Kašgaru a hurááá na cestu, ale o tom příště.

Váňa

PS: přiložená fotka je z cesty kamazem na hranice, viz minulý díl :-)

Odpolední čaje a tábor

Ač se vám to možná ještě nezdá, tak velké letní prázdniny se blíží a s nimi i náš tábor. Je pravda, že času je ještě dost, ale těšit se a začít si připravovat věci na tábor je tak akorát.

Jelikož na tábor jezdíme do krásného údolíčka říčky Zábrdky a spíme v týpkách, každý z nás potřebuje dvě základní věci na takovéto táboření. Většina samozřejmě ví a zná, ale kdo neví, tak je to malovaná bednička na všechno oblečení a věci vůbec a proutěná postel, na které se báječně spí (musí ale být pořádně svázaná a dostatečně dlouhá). K tomu je skvělé přidat alespoň jednu parfleš (kdo neví, vysvětlím) a alespoň dva látkové pytlíčky.

V lednu se uskuteční první čaj, který budeme právě věnovat především výrobě táborových věcí (bedniček a postelí), nicméně každý, domluví-li se s Váňou a Kvítkem, se může věnovat skoro čemukoliv (něco si namalovat, ušít si parfleš či pytlíček, dodělat notýsky apod.). Takže nezapomeňte, první čaj nového roku

bude v pátek 18.1. v klubovně. Jen připomínám, že bude-li chtít někdo bedničku novou, je to určitě možné, skoro každý pak potřebuje postel prodloužit. Takže neváhejte.

Krátce k historii našich čajových setkání

Proč se vlastně tato schůzka nazývá čajem? Vypůjčili jsme si tak trochu název od Angličanů, kde se rodiny a přátelé v neděli okolo páté hadiny schází, aby poklábosili a popili něco z dobrého anglického čaje. Tato setkání nazývají „Čaj o páté“.

Proto se i my scházíme na takovýto „čaj o páté“, není tedy většinou v neděli a nezačíná v pět, nicméně to hlavní zůstává, sejít se a poklábosit, popít čaj, zobnout si pár dobrot a ještě k tomu si vyrobit něco hezkého, vyzkoušet si nějakou novou věc, splnit si něco do stupňů nebo si třeba i něco zahrát.

Je tedy pěkné, když každý přinese na čaj ně-

jaký drobný zákusek (sušenky, ale třeba i kus bábovky), čaje v klubovně je dost, vody taky a dobré nálady jistě také.

Myslím si, že i takové prodlužování postele je příjemnější dělat s ostatními v klubovně, než někdy doma nahonem přihodit k posteli pár proutků.

Tom

Kontakty:

Tom (608 408 577), Lád'a (773 977 929), Váňa (728 114 762), Kvítek (724 264 148), Zelí (603 478 299) a Jana (724 241 835)

Vydává T.O. Vpřed
tovpred.ctrnactka.cz

Uzávěrka dalšího čísla: 2. 1. 2008

Nové číslo vyjde na schůzce dne: 8. 1. 2008